

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/293/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210424
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6312210424.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa LB Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpený Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, proti odporcovi W. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. Z., V. XXX/X za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Hlas spotrebiteľa občianskej združenie so sídlom Zvolen, J. Bánika 2009/2, IČO: 42 305 675, zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, Nemčianska 25, Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 Eur o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 10. 04. 2013 č.k. 3C/43/2013-30 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o návrhu na vyslovenie nesúlady právneho predpisu s Ústavou SR, vedenom pod sp.zn. Rvp 8830/2013. Svoje rozhodnutie oprel o ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., lebo rozhodnutie Ústavného súdu SR môže mať zásadný vplyv na výsledok daného konania, nakoľko môže dochádzať k neoprávnenému zasahovaniu do súkromného života účastníka tak že vedľajší účastník zhromažďuje, resp. môže zhromažďovať o ňom osobné údaje bez jeho súhlasu.

Vedľajší účastník v odvolaní podanom prostredníctvom ním splnomocneného zástupcu namietal nesprávny postup okresného súdu a v dôsledku toho nezákonnosť napadnutého uznesenia. Vedľajší účastník vytýkal okresnému súdu, že jeho rozhodnutie postráda riadne zdôvodnenie, zároveň nesplnenie podmienok fakultatívneho prerušenia konania. Predmetom daného konania je vyriešenie sporu medzi navrhovateľom a odporcom o subjektívne, hmotné právo zo záväzkového vzťahu, ktorého sú účastníkmi, preto posúdenie súladnosti ust. § 92 ods. 3 O.s.p. s čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR, nijako nemôže podmieňovať vyriešenie právnej otázky v tomto konaní z hľadiska posúdenia, či navrhovateľom uplatnený nárok je dôvodný alebo nedôvodný a v akom rozsahu. Ust. § 93 ods. 2 O.s.p. upravuje len procesnú možnosť, aby sa popri účastníkovi (navrhovateľovi alebo odporcovi) zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práva podľa osobitného predpisu. Rozhodnutie Ústavného súdu SR sa nemôže dotknúť vzťahu účastníkov, ktorý vyplýva zo záväzkového zmluvného vzťahu. V danom prípade nie sú splnené podmienky ani pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Ak okresný súd dospel k presvedčeniu, že vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu, kde sa vedľajší účastník mohol oboznámiť s osobnými údajmi odporcu a tým by mohol porušiť jeho právo na súkromie, bolo povinnosťou okresného súdu pred tým ako rozhodol o prerušení konania, aby prijal iné vhodné opatrenia vedúce k zamedzeniu porušovania práva dotknutého účastníka na ochranu súkromia. Z odôvodnenia uznesenia takýto postup nevyplýva, pretože uvedenou zákonnou podmienkou sa okresný súd vôbec nezaoberal. V danej veci iné vhodné opatrenie spočívalo anonymizovaní osobných údajov účastníka konania na ktorého strane do konania vedľajší účastník vstúpil. Vedľajší účastník nemal a ani nemá záujem oboznamovať sa s osobnými údajmi účastníkov na podporu ktorých v konaní vystupuje. Informácia o mene a priezvisku nie je osobným údajom, pretože nepredstavuje

charakteristiku, ktorá by zakladala sociálnu resp. inú identitu účastníka, ktorý by bolo možné spojiť s konkrétnou fyzickou osobou. Prerušenie konania bolo neopodstatnené a predčasné aj vzhľadom na ust. § 7 ods. 4 písm. d/ Zák. č. 428/2002 Z.z., podľa ktorého je možné osobné údaje spracovať aj bez súhlasu dotknutej osoby ak predmetom spracovania sú výlučne meno, priezvisko, titul a adresa dotknutej osoby bez možnosti priradiť k nim ďalšie jej osobné údaje, pričom využitie týchto údajov je určené výhradne pre potrebu prevádzkovateľa v poštovom styku s dotknutou osobou a evidencie týchto údajov. Súhlas dotknutej osoby v prípade sprístupnenia údajov v požadovanom rozsahu meno - priezvisko nie je potrebný. Vedľajší účastník súhlasil tým, aby mu okresný súd neoznamoval osobné údaje dotknutého účastníka a zaslal mu len anonymizované podania účastníka a anonymizované súdne rozhodnutia v danej veci. Vedľajší účastník okrem iného poukázal aj na zásadu verejnosti súdneho pojednávania, pričom účastníci pokiaľ nejde o vylúčenie verejnosti nemôžu žiadnym spôsobom vylúčiť keď sa verejnosť dozvie ich meno, priezvisko predmet sporu, platobnú disciplínu a iné údaje. Vedľajší účastník navrhol, aby okresným súdom bolo napadnuté uznesenie zrušené. V opačnom prípade, aby vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Inštitút prerušenia konania ponúka procesné riešenie stavu, ktorý nastal v priebehu konania a ktorý v danej chvíli neumožňuje súdu, aby vo veci pokračoval a to až do doby, kým iný súd alebo orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu alebo kým súd sám neodstráni prekážku, ktorá mu bráni pokračovať v konaní. Dôvody, ktoré bránia súdu pokračovať v konaní, zákon rozlišuje na dôvody, pri danosti ktorých súd musí a pri ktorých môže prerušiť konanie. V ustanovení § 109 ods. 1 zákon taxatívne menuje prípady, kedy má súd povinnosť prerušiť konanie, ak sa preukáže alebo inak vyjde najavo, že takáto situácia nastala. Na to, aby súd takto prerušil konanie, nie je potrebné, aby prerušenie konania účastníci navrhli, súd musí konanie prerušiť aj bez návrhu. Prerušenie konania trvá do doby, kým nie je odstránená prekážka, ktorá bráni pokračovaniu v konaní.

Súd musí konanie prerušiť podľa odseku 1 písm. b/ v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú konajúci súd nie je oprávnený riešiť a ak všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Kým v prvom prípade ide spravidla o nedostatok právomoci súdu na posúdenie určitej predbežnej otázky významnej pre rozhodnutie vo veci samej, v druhom prípade ide o prerušenie konania vtedy, ak sám súd (nikdy nie na návrh účastníka konania - R 53/1999) pred rozhodnutím vo veci samej dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súlad zákona s ústavným zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorá má prednosť pred zákonom, je oprávnený posúdiť len Ústavný súd Slovenskej republiky a preto je všeobecný súd povinný konanie prerušiť a vec predložiť ústavnému súdu na rozhodnutie formou návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, ktorý musí spĺňať náležitosti § 20 a § 37 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (PL. ÚS 13/08).

V prejednávanej veci o takýto prípad nejde. Odvolací súd považuje odvolanie vedľajšieho účastníka za dôvodné.

Predmetom konania na okresnom súde je riešenie sporu medzi navrhovateľom a odporcom o subjektívne hmotné právo, vyplývajúce zo záväzkového vzťahu, ktorého sú účastníkmi. Pred ústavným

súdom má byť riešená procesná možnosť, aby popri účastníkovi (odporcovi) sa zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Posúdenie súladnosti ustanovenia § 92 ods. 3 O. s. p. s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky nemôže nijako podmieňovať vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je dôvodný alebo nedôvodný a v akom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky môže ovplyvniť len právny vzťah medzi odporcom a vedľajším účastníkom na strane odporcu. Predmetom konania na okresnom súde je usporiadanie vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, čo je vzťah odlišný a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sa ho nemôže dotknúť. Bez ohľadu na to, akým spôsobom rozhodne ústavný súd o návrhu na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. s Ústavou Slovenskej republiky, nebude mať výsledok konania na ústavnom súde priamy vplyv na postavenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní. O (ne) prípustnosti vedľajšieho účastníka v spore rozhoduje všeobecný súd podľa § 93 ods. 3 O. s. p.. Ak by aj ústavný súd návrhu v konaní Rvp 8830/2013 vyhovel, strata účinnosti ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. by nemala automaticky za následok stratu postavenia vedľajšieho účastníka určitého subjektu v konaní. O (ne) prípustnosti vedľajšieho účastníctva by znovu musel rozhodnúť všeobecný súd. Preto je zrejmé, že výrok rozhodnutia vo veci sp. zn. 3C/43/2013 nie je podmienený konaním vedeným na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013. Povinnosťou okresného súdu je konať a rozhodnúť o veci samej.

Hlavný účastník - odporca - spotrebiteľ má právo byť informovaný o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. V danom prípade súd nedoručil odporcovi oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a nevyzval ho k vyjadreniu, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Ak odporca námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka a proti tomu, aby sa vedľajší účastník oboznámil s jeho osobnými údajmi, nevzniesol, nie je dôvod brániť účasti vedľajšieho účastníka zriadeného na ochranu práv odporcu - spotrebiteľa v konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu s odkazom na § 221 ods. 1 písm. h/, i/ O. s. p. pre nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom zrušil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.